

Lovforslagene sættes til forhandling.

Per Hækkerup: Det spørgsmål, som vi i dag skal behandle og i løbet af en uges tid tage stilling til, er, hvorledes vi skal tilrettelægge den økonomiske politik i fortsættelse af den delvise kronedevaluering, som er gennemført, og som vi havde lejlighed til at diskutere her i det høje ting for kort tid siden. Det er ikke devalueringens problemet, vi skal diskutere, og da jeg går ud fra, at der ikke er nogen, der forestiller sig, at man skal revaluere kronen, så bliver det kun spørgsmålet om, hvorledes vi skal følge denne i forhold til den engelske devaluering delvise devaluering op med lovgivning, der skal debatteres.

Da de konservative, Arbejdsgiverforeningen, visse erhvervsorganisationer og kommunisterne, for nu at nævne kræfter såvel inden for som uden for folketinget, har taget afstand fra den begrænsede danske devaluering, kan de konservative — omend med en vis saglig betænkelse — må jeg erkende, sige, at dette problem, der nu foreligger, for så vidt ikke er deres. Jeg sagde: med en vis saglig betænkelse, for jeg tror dog, at såvel de konservative som ansvarlige erhvervsorganisationer må erkende, at heller ikke de kan stille sig udenfor og undlade at tage stilling til følgende spørgsmål.

Når nu på baggrund af den engelske devaluering den mere begrænsede devaluering af den danske krone er en kendsgerning, hvordan skal vi så stille os til situationen? Formentlig vil der kunne samles enighed om, at den engelske devaluering har påført det danske samfund et tab, der er opgjort til mellem $\frac{1}{2}$ og $\frac{3}{4}$ milliard kr. Det vil berøre både vor betalingsbalance og befolkningens realindkomst. Måske vil der også være enighed om, at den engelske devaluering rammer os på et tidspunkt, hvor den danske økonomi lider under virkningerne af en afmatning gennem et års tid af den internationale konjunktur, men samtidig på et tidspunkt, hvor denne konjunktur efter alle sagkyndiges vurdering kan forventes at ændre sig til det bedre i løbet af det kommende år. Jeg tror, det er vigtigt for vurderingen af, hvilke skridt vi skal tage, at man holder sig disse forudsætninger for øje.

Jeg ved ikke, men jeg håber, at vi også her i tinget kan være enige om, at målet for vore bestræbelser under de givne forudsætninger må være for det første at sikre en stigende beskæftigelse og dertil svarende nedbringelse af den arbejdsløshed, som uden at være faretruende har udviklet sig i den forkerte retning i de sidste 4-5 måneder, for det andet at opnå en forbedring i betalingsbalancen, så den for en sund økonomisk udvikling nødvendige ligevægt kan sikres, for det tredje at udnytte den konkurrencemæssige fordel, som kronedevalueringen har bragt os over for lande, der ikke har devalueret, ved at hæmme og formindske den omkostningsstigning, enhver devaluering medfører i forhold til ikke-devaluerede lande, og reducere den forringelse af vor konkurrenceevne i forhold til de stærkere devaluerende lande, som følger af vor egen begrænsede kronedevaluering, samt for det fjerde at tilrettelægge vore beslutninger og foranstaltninger på en sådan måde, at de tab, den engelske devaluering under alle omstændigheder påfører vort samfund, fordeles på en socialt rimelig måde. Her påkaldes altså en samfundssolidaritet, hvor alle grupper i samfundet må tage deres andel af byrderne bortset fra de økonomisk svageste, som må friholdes.

Det er med udgangspunkt i disse betragtninger, socialdemokratiet har tilsluttet sig regeringens forslag om, at den begrænsede kronedevaluering følges op med følgende: for det første den allerede vedtagne lov om avancementstop, for det andet den foreslåede infrysning af den anden pristalsportion frem til marts-april 1969, for det tredje engangsskatten for ikke-lønmodtagere i skatteåret 1968-69, som modsvarer infrysningen af den anden dyrtidsportion, og for det fjerde en støtte til de erhverv, der rammes hårdest af den engelske devaluering og dårligt kan tåle det.

Hermed er tilrettelagt et stykke indkomspolitik, som burde kunne vinde bred saglig tilslutning, burde kunne gøre det, fordi den for det første tilstræber at hæmme pris- og omkostningsstigningen og dermed fastholde den begrænsede devalueringens konkurrencemæssige fordele såvel for eksporterhvervene som for de hjemmeindustrier, der møder konkurrencen fra importen. Dette vil have afgørende betydning for eksport, produk-